

Af lovområder, som administreres af miljøministeriet, skal der ud over de 3 nævnte omtales lov nr. 310 af 6. juni 1973 om *levnedsmidler*, lov nr. 135 af 26. april 1972 om *begrænsning af svovlindhold i brændsel*, som ændret ved lov nr. 259 af 26. maj 1976, lov nr. 267 af 8. juni 1977 om *blyindhold m. v. i motorbenzin* og lov nr. 178 af 24. maj 1972 om *bortskaffelse m. v. af olie og kemikalieaffald*.

Giftloven (lov nr. 119 af 3. maj 1961 om gifte og sundhedsfarlige stoffer) og de hertil knyttede bekendtgørelser nr. 348, 349 og 350 af 16. juni 1977 fastsætter visse regler om fremstilling, modtagelse (herunder indførsel), udlevering, opbevaring, emballering, mærkning og anvendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer. Lovens sigte er at beskytte mennesker og husdyr mod forgiftning og sundhedsfare og hjemler principielt ikke mulighed for at tage hensyn til miljøet.

I henhold til *giftloven* forstås ved »gifte« de stoffer, der er opført som giftige på den til loven hørende liste over farlige stoffer, og ved »sundhedsfarlige stoffer« de stoffer, som er opført på listen som enten sundhedsskadelige, ætsende eller lokalirriterende. Loven omfatter også varer, som er tilberedt af de af loven omfattede stoffer, dersom varerne besidder de pågældende stoffers giftige eller sundhedsfarlige egenskaber i en sådan grad, at sædvanlige anvendelse af varerne medfører risiko for menneskers eller husdyrs sundhed.

Lovens bestemmelser gælder for de stoffer, som er optaget på listen. Dens princip er således: »Hvad der ikke er forbudt eller reguleret er frit.« Listen omfatter kun sådanne stoffer, som har erhvervs-mæssig anvendelse. Stoffers optagelse på listen sker ikke på grundlag af en fastlagt procedure men ud fra en konstatering af snelle skader og i den udstrækning, man får kendskab til, at et giftigt eller sundhedsfarligt stof er i handelen.

Der har ved lovens udformning helt overvejende været tænkt på *akutte* virkninger, dvs. tydelig konstaterbar forgiftning eller anden uønsket virkning, som indtræder i løbet af kortere tid og efter blot en enkelt påvirkning. Loven har dog også været anvendt på stoffer med forsinkede skadevirkninger.

På en række områder findes som nævnt specielle regler for omgang med kemiske stoffer og produkter. *Giftloven* finder kun anvendelse i det omfang, kemiske stoffer og produkter ikke er reguleret ved speciallovgivningen.

Loven bemyndiger ministeren til at fastsætte særlige emballerings- og mærkningsregler samt regler om advarselspåskrifter for gifte og sundhedsfarlige stoffer. Regler herom er fastsat i be-

kendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer, som trådte i kraft den 1. september 1977. Denne bekendtgørelse er udarbejdet i konsekvens af EF-rådets direktiv af 27. juni 1967 med senere ændringer om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer. Ved bekendtgørelsen skete en omfattende revision og udvidelse af *giftlovens* lister, som bortset fra tilføjelse af 2 stoffer havde været uændret siden lovens vedtagelse i 1961.

I bekendtgørelsen fastsættes nærmere regler for stoffernes placering i fareklasser (klassificering), idet der skelnes mellem eksplosive, brandnærende, let antændelige, antændelige, giftige, sundhedsskadelige, ætsende og lokalirriterende stoffer. Det bemærkes, at bekendtgørelsen også har hjemmel i brandlovgivningen. Til hver fareklasse knytter sig et faresymbol, der ved billedgengivelse benyttes til at beskrive den enkelte fareklasse, f. eks. et dødningshoved på korslagte knogler som symbol for giftig.

I bekendtgørelsen stilles generelle krav til emballagens styrke og uigennemtrængelighed. Endelig fastsættes der regler om mærkning af farlige stoffer, som bl. a. indebærer, at enhver emballage skal forsynes med en etiket, som skal mærkes med stofets navn, fabrikantens eller importørens firmanavn og adresse, faresymbol og farebegnelse samt standardsætninger om risiko (R-sætninger) og sikkerhedsforskrifter (S-sætninger). Disse oplysninger skal skrives på dansk.

Giftloven giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om og evt. udstede forbud mod at anvende gifte og sundhedsfarlige stoffer til bestemte formål og regler om sådanne stoffers forekomst, herunder som urenheder, i kosmetiske eller tekniske præparater. Den væsentligste bekendtgørelse i denne forbindelse er nr. 349 af 16. juni 1977 om anvendelse af gifte og sundhedsfarlige stoffer til specielt angivne formål. Heri reguleres meget forskelligartede stoffers anvendelse til meget forskelligartede formål, f. eks. ved fastsættelse af begrænsninger i anvendelsen af bly- og cadmiumholdige glasurer og af organiske blyforbindelser, forbud mod anvendelse af methanol i motorkølevæske m. v., begrænsninger i visse farvestoffers anvendelse til legetøj, forbud mod bestemte anvendelser af visse desinfektions- og konserveringsmidler i byggeri.

Giftlovens regler om modtagelse og udlevering af gifte opregner, hvilke virksomheder, institutioner og personer som har eller kan få tilladelse til at indføre, sælge eller købe gifte, og fastsætter, i hvilket omfang politiet medvirker ved udleverings-